Tidsskriftet Tidsskrift for Den norske legeforening

God klassisk lærebok

BOKOVERSIKT

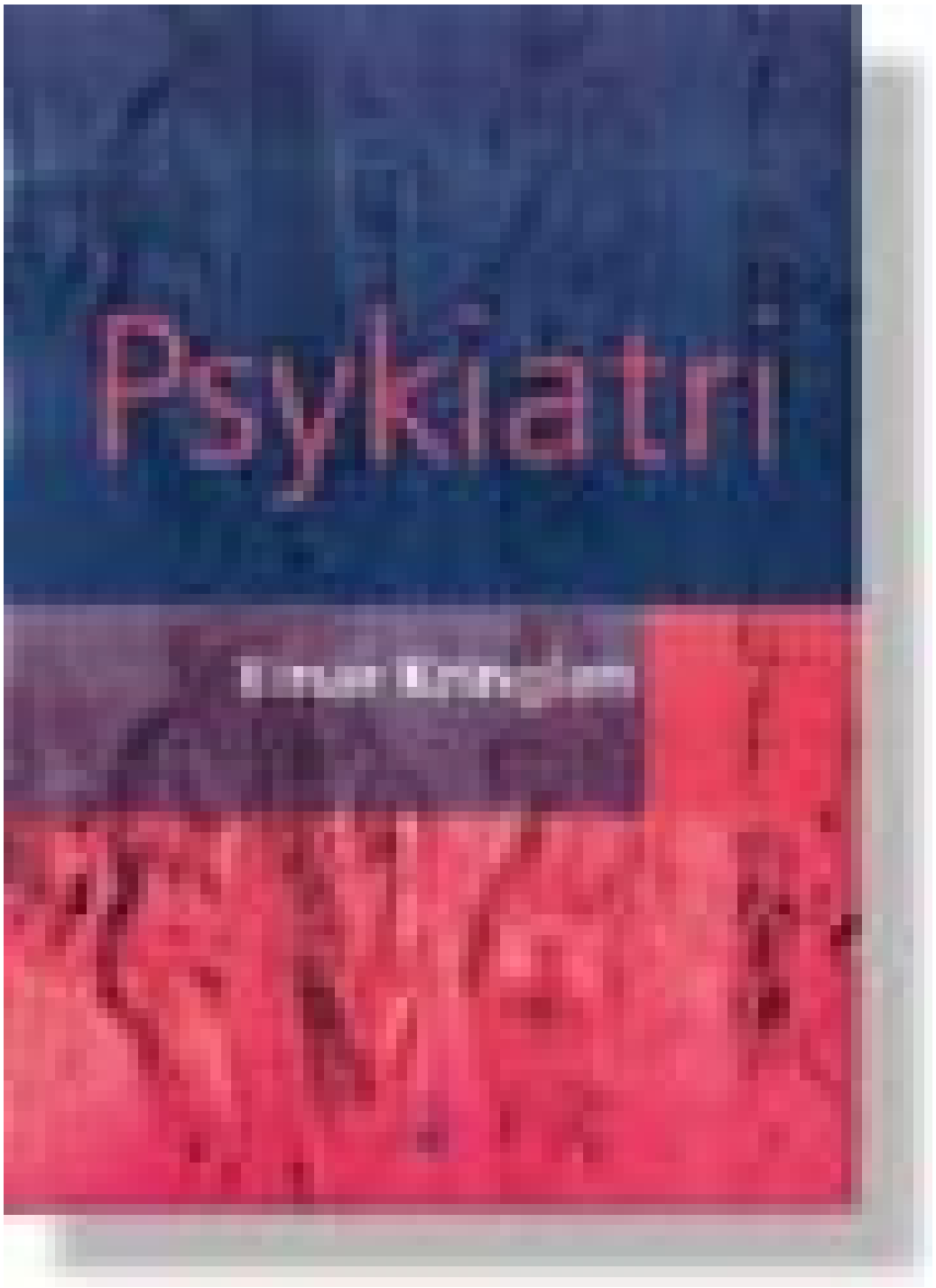

Denne 7. udgave af Kringlens lærebog i psykiatri giver som de tidligere udgaver en god indføring og et godt overblik over den kliniske psykiatri. Fraset det udmærkede oversigtskapitel om somatiske behandlingsmetoder (Norma Mjellem) er Einar Kringlen eneforfatter til bogen. Det giver fremstillingen et ganske egalt præg, og bogen er skrevet i en ligefrem stil, som er behagelig at læse. I sygdomsklassifikationen benyttes ICD-10, omend kapitelrækkefølgen i bogen, modsat ICD-10, bevæger sig fra de ikke-psykotiske til de psykotiske tilstande. Det er i øvrigt et tiltalende træk, at bogen forholder sig ret frit til ICD-10, og i høj grad giver læseren indblik i klassiske, psykiatriske begreber.

Bogen er opbygget med 41 kapitler hvoraf de første ni dækker generelle temaer; de følgende 24 kapitler dækker sygdomslæren, og de sidste syv kapitler dækker bl.a. psykoterapi, biologisk psykiatri, epidemiologi, retspsykiatri og etik.

Disponeringen af stoffet vil, især hos en eneforfatter, altid farves af vedkommendes tilgang til faget. Lidt utypisk for tiden er omtalen af psykoterapi og psykoanalytisk teori ret omfattende. Eksempelvis udgør kapitel 35 om psykoterapi 48 sider, mens biologisk psykiatri og somatiske behandlingsmetoder tilsammen fylder 33 sider. Set fra en empirisk synsvinkel udgør dette en skævhed. Omtalen af "det terapeutiske samfund" (s. 426) kunne i det 21. århundrede erstattes af et afsnit om professionalisme og problemer i distriktpsykiatrisk arbejde.

Generelt giver bogen en indføring i psykiatrien, som afspejler forfatterens omfattende viden og erfaring. Man kan altid finde konkrete detaljer at kritisere: Forsvarsmekanismer er sjældent noget man "vælger" (s. 76), angiografi (s. 105) benyttes formentligt meget sjældent i psykiatrisk differentialdiagnostik, histrion personlighed synes at være gledet ud eller erstattet af hysteri (også i indholdsfortegnelsen). I det vældig gode skizofrenikapitel fremhæves usikkerheden om ICD-10s validitet, og meget vigtigt fremhæves den tidlige symptomatologi og den terapeutisk uheldige tendens til at fejltolke hypohedoni som depression. Det kan undre, at gluten-teorien er medtaget, og nærværende anmelder synes også, at 1960-ernes kommunikationsteorier (s. 278) kunne være udeladt. Skal man stadig bruge klorpromazin til akut psykose (s. 288)? Endelig kan man fra et lokalpatriotisk, dansk synspunkt undres over at Schulsinger et als "high risk studier" ikke er medtaget i ætiologi-afsnittet.

Ligesom forfattere farves læsere af deres eget bias. Mine indvendinger mod elementer i Kringlens fremstilling ændrer ikke ved, at det var en glæde at læse bogen. Den giver en solid teoretisk og klinisk basis for studenter, unge læger og interesseret sundhedsfagligt personale. Bogen formidler fagets substans, den er til at overskue, og forfatteren flakser ikke omkring som offer for enhver modetendens i litteraturen.

RalfHemmingsen

Psykiatrisk avdeling

Bispebjerg hospital

København

Publisert: 10. mai 2002. Tidsskr Nor Legeforen.
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.